

Református hitéleti lap

XIV. évfolyam 7. szám

2010. július

MAGYAR ÁLLAMPOLGÁRSÁG

Huszonnégy évvel ezelőtt Nagyváradon jártam egy barátommal. A nagy múltú, híres város árnyéka volt önmagának. Elhanyagoltság, szegénység és a mindenhová beférkőző elnyomó rendszer ijesztő szörnyősége. Naivak voltunk, nem készültünk fel az útra, nem tudtuk mire számíthatunk. A külső körülmények megtapasztalása azonban eltörpült a találkozások nagyszerűsége mellett. Megszólítottak bennünket ott élő magyar emberek, kedvesen érdeklődtek, honnan jöttünk, kik vagyunk.

Egy ilyen találkozás emléke elevenen él bennem. Az utcán ballagva megszólított minket egy idős bácsi, néhány mondatot váltottunk és mivel akkor éppen Debrecenben tanultunk megkérdeztük tőle, hogy járt-e már a nem messze fekvő városban. 1947-ben válaszolta. Mi invitáltuk, hogy látogasson meg minket, megmutatjuk neki a várost, a Nagytemplomot, a Kollégiumot. De ő csak mosolyogva annyit válaszolt: Akkor megyek én Magyarországra, ha majd nem kell útlevél!

Hála Istennek Erdélybe már nem kell útlevél, sőt hamarosan a személy ellenőrzés is meg fog szűnni azon a határon. Ami néhány évtizeddel ezelőtt elképzelhetetlen volt, az ma valóság.

Korábban az is az élénk fantázia világába tartozott, hogy könnyített eljárással az azt igénylők kapják vissza a határon kívül rekedt honfitársaink a magyar állampolgárságot. Ma pedig karnyújtásnyira van ez a lehetőség is! Nagyon fontos, történelmi jelentőségű tett, hogy Magyarország visszafogadja korábbi állampolgárait.

Jó tisztában lenni azzal, hogy az anyaország nem kegyet gyakorol a

határon túl élő magyarokkal, hanem visszaadja azt az állampolgárságot, amit önhibájukon kívül, szomorú történelmi okok miatt kilencven esztendeje elveszítettek. Legfőbb ideje orvosolni a rendelkezésre álló jogi eszközökkel ezt a méltánytalanságot.

Egyik hivatalban lévő püspökünk, családja sorsán szemléltette, hogy milyen lényeges, sok embert nagyon közelről érintő téma a határon túliak állampolgárságának helyreállítása. Egyházi vezetőnk a mai Magyarország területén született, de a négy nagyszülője közül egyik sem.

Alig van olyan család a Kárpát-medencében, akiket ne érintett volna, illetve ne érintene mind a mai napig Trianon tragédiája. Bizonyos szomszéd országokban élő magyarok élete finoman szólva nem könnyű. Eleve a kisebbségi lét nehézségeivel párosul, a mi vidékünkön pedig sokféle történelmi sérelem teszi még nehezebbé a megbékélés útját. Nem túlzunk, ha azt mondjuk, helyenként gyűlölettel néznek a magyarokra a többségi nemzet polgárai. Tehát a magyar állampolgársággal is rendelkező testvéreink egyfajta védettséget élveznének szülőföldjükön, hiszen tudnák és éreznék, hogy a lakóhelyükön kívül egy nagyobb közösségnek is tagjai, akik szót emelnek értük, támogatást nyújtanak, segítséget adnak, ha szükség van rá. Remélhetőleg Magyarország a jövőben mindig olyan pozícióban lesz, hogy állampolgárainak oltalmat nyújt, bárhol is éljenek a világban.

De a védelem mellett van lélektani hozadéka is az elfogadott törvénynek. Szerintem valamennyien találkoztunk már olyan határon túli magyarral, aki

bár magyar, magyar a neve, magyarul beszél, magyar iskolába járt, mégis lerománozták, letótozták, vagy leukránozták. Persze a fent nevezett népek tiszteletreméltóak, de mégsem örül az ember, ha nem annak fogadják el, mint ami. A jövőben hivatalosan magyar útlevél fogja igazolni az azt igénylő ember magyarságát. Csak egy egyszerű példát mondanék: Láttam környező országok okmányait, amikben a keresztnévet le kell fordítani az adott ország nyelvére. Így lettek a Jánosok Ioanok, a Józsefek Joszipok, a Pálók Pávelek, a Bertalanok Bartalomejek. A magyar okmányokba magyar név kerül, mégpedig az, amit a szülők adtak a gyermekeiknek egykoron. Ismerek illetőket, akik ennek a ténynek nagyon örülni fognak.

Végezetül szóljunk egy prózai okról, ami miatt előnyös lehet hosszútávon az állampolgárság visszaadása az igénylőknek. Ez nem más, mint a népesedés drámai adatai. Csökken az ország lakossága és ha ez így marad, nem tudjuk majd belakni a saját hazánkat. Az is ismeretes, hogy Európában hely, még nem maradt üresen, az a föld, ami kiürül, oda jönnek mások. Nekünk legalább meg van az esélyünk, hogy magyar nemzetiségű emberek telepedjenek le, ha úgy alakul a helyzet, nem pedig más kultúrához tartozó egyének.

Összefoglalva azt mondhatjuk, hogy örülünk az adódó új lehetőségnek, aminek segítségével növekedni fog a magyar emberek közötti összetartás és szolidaritás.

Juhász Róbert

"BÉKÜLJ MEG ELLENFELEDDLEL"

„Békülj meg ellenfeleddel hamar, amíg az úton együtt van veled, hogy út ne adjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a szolgának, és így börtönbe kerülj. Bizony, mondom néked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.” Mt 5, 25-26

Mikor az ember készül egy nyaralásra vagy egy nagy utazásra, napokig, hetekig azzal foglalkozik, mit csomagoljon be, mit vigyen magával és figyel arra, hogy semmit otthon ne hagyjon. Mégis, mikor végre megérkezik, veheti a papírt s írhatja a listát, hogy mit feledezt otthon, mit nem intézett el. Mire mindezeket elintézi, már kezdheti is a készületet hazafelé. Az elutazás csak megmutatja, mennyi elintézetlen ügyünk van.

Elmúltál már 50, 60 talán 70 esztendő is, megcsináltad-e a végrendeleted? Elmúltál már 25 éves, kötöttél-e életbiztosítást? Néha nem érzed jól magad: megvizsgálttad-e már magad egy egészen kiváló orvossal? Elhatároztad, hogy jótékony célra nagyobb összeget adományozol s erről másoknak is szóltál: megtetted-e? Mennyi kötelezettséget vállaltál az életben, teljesítetted-e mindet? Ígéretet tettél valakinek, ünnepélyesen felvállaltál valamit, írásba adtad, hogy ezt vagy azt fogod tenni: mi van mindezzel? Gondolsz-e arra, hogy egyszer egészen biztosan azt fogják mondani: **adós, fizess!**

Pedig még nem is ezek tulajdonképpen az elintézetlen ügyek, hanem a jóvá nem tett ügyek. Valakit megbántottál, a szíve vérzik, vagy ha a vérzés megszűnt, a seb nehezen gyógyul; nem hallod-e hány ilyen seb kiálltja éjjel a neved?

De még ennél is van nagyobb és súlyosabb eset, amikor te magad nem tudod jóvá tenni az ügyedet, s az megmarad örökre elintézetlennek. Hányszor mutattál rossz példát? Hányszor árultál el ügyet, hazát? Hányszor megtetézted a világban amúgy is sok gyűlöletet és hazugságot a magad gyűlöletével és hazugságaival? Mennyi elintézetlen ügyed van neked magával Istennel? Bizony nagyon hasonlítunk az igében felolvasott emberre, aki tanuk és vádlók seregében akarva, nem akarva megy a fő

tárgyalásra. Egy vád is elég, de őt talán százsz terheli. Két tanú vallomására már elmarasztaló ítéletet hoz a bíró, s ellene talán ezren vallanak majd. Legfőbb tanú és legfőbb vádló maga a Bíró.

Békülj meg hamar, míg az úton vagy...

Igen, míg az úton vagy. **Milyen áldás, hogy még tart az az út.** Amíg tart az az út, el lehet intézni az ügyeket. A példázat szerint oda lehet menni a te vádlóidhoz, földre lehet őket hívni és meg lehet nekik mondani: barátom, én vétkeztem ellened, rosszat mondtam rólad, rosszat tettem ellened titkon és nyilván. Lehet azt mondani: felejtünk el mindent és szeressük egymást. Szerezhetsz neki nagy örömet, ha azt mondod: nézd, megteszem, amit tőlem vársz. De milyen hosszú ez az út! Lehet sírni rajta: sírni a bűnbánat könnyeit; lehet rajta fogadalmat tenni, a megjobbulás fogadalmát s mi több, meg is lehet pecsételni tettekkel, be lehet váltani az ígéretet. Az az út hosszú: lehet rajta vezekelni, alázatosan, áment mondván, hordozni vétkeink minden szörnyű következményét, tudatosan, felelősen, nem perelve és nem vitatkozva. Ó, hosszú az az út és van idő a jóvátételre. Lám, Zákheus is azt mondta: *„Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, s ha valakitől valamit elvettem, négyszeresét adom vissza”.*

Csodálatos út ez! Rajta jár az Alkalm és rajta jár a Lehetőség. Alázatos testvérpár, feléd nyújtja kezét mind a kettő. Ragadd meg azt a kezét, mert ha elmegy melletted, akkor már késő, akkor már vége.

Akármilyen hosszú egy út, mégis elfogy egyszer. A példázatban is azt olvassuk, hogy az elintézetlen ügyek elintézését nem szabad halogatni. Nagyon kanyargós, kiszámíthatatlanul kacskaringós ez az út, benőtte a fa, a bozót s bármelyik pillanatban megtörténhet, hogy azon veszed észre magad, ott állsz a törvényház küszöbén. Most már késő. Az örök megragadnak és kezdődik a végítélet. Itt már semmit sem tehetsz jóvá.

Az elintézetlen ügyek elmulasztott alkalmak is. Azért, mert egy könyvet nem olvastál el, elmulasztottad az alkalmat, hogy megments egy lelket, aki neked talán a legdrágább a világon. Megmenthetted

volna magadat, gyermekeidet, családi életedet, munkatársaid, barátaid életét, megmenthetted volna becsületedet, lelked nyugalmát, ha elolvasol egy könyvet, amelyik ott van a könyvtárban, vagy talán az éjjeli szekrényeden. Az a könyv az **Isten Igéje.**

Igen, mert Isten a földi életben mindenkit megszólít. Az embereknek sokszor kétségbeesett panaszuk, hogy Isten süket és néma. Süket: nem hallja meg a könyörgést; néma: nem ad tanácsot, nem ad választ, nem mondja meg, hogy mit hoz a holnap. Pedig Isten beszél: hall és szól; a süket és néma te magad vagy, amikor nem hallod és nem érted meg az Ő szavát. Még rosszabb, amikor hallod és érted is amit üzen, de nem fogadod be, hanem megveted azt. Isten szól; aki megérti és követi: él. Mindenkit szembe akar állítani magával, hogy intezze el nagy ügyét, az örökkévalóság ügyét, élet és halál ügyét. Erre a találkozásra egyetlen egy alkalom ez a rövid földi élet. Ha megtörténik életedben ez a találkozás, minden jól van, az élet elérte célját; ha nem, égnék ágaskodik a kérdés: kin múlt? Jaj neked, ha rajtad! Ha Isten járt utánad, küldte üzeneteit hozzád, zengett körülötted az Ő Igéje, szóltak a biznyságtévői, nagy, komoly fordulatok hiába intettek elmélyedésre, leszámolásra... Késő!

Most derül ki, hogy tulajdonképpen egyetlen egy elintézetlen ügyünk van. A magunk ügye, az önmagunk ügye, az életünk ügye. Nincs elintéztve: miért jöttem ebbe a furcsa világba és mit keresek itt? Nincs elintéztve: mikor kell innen elmennem és mi vár rám odaát? Nincs elintéztve: ki vagyok, kié vagyok? Minden elintéződik, ha megtudom, **kié** vagyok!

Én az Úr Jézus Krisztus tulajdona vagyok – mondja Káténk. Azért jöttem ebbe a világba, hogy megismerjem Őt, és benne az Atyát. Nem kérdezem többé, ki vagyok, ha tudom, hogy az Ő dicsőséges testének tagja, s minden javának, királyságának örököse és részese. Nem félek vele útra kelni, hiszen Ő az én pásztorom és füves legelőkre terelget engem.

"BÉKÜLJ MEG ELLENFELEDEL"

Folytatás a 2. oldalról

Igen, Jézus azért jött, hogy az én ügyemet elintézzé. Elintézte bűneinket, amikor a Golgotán, a kereszten nagy áldozatában eleget tett értünk és ártatlan vérével eltörölte minden bűnünk undokságát. Elintézte üdvösségemet, amikor felvett az Ő közösségébe, elintézte sorsom kérdését, amikor hagyta, hogy megkínózzák és meggyalázzák. Helyettünk!

Elintézte, amikor arcul verték, leköpték és megkorbácsolták. Értünk! Elintézte, amikor átszegezték a lábait és a kezeit. Mi szegeztük át! És amikor mindezek ellenére is úgy szeret bennünket, hogy gyermekeivé, testvéreivé, anyjává és apjává fogad minket, a mi szívünkben még mindig ott ég a gyűlölet és a bűn. Pedig csak egy valamit kell tennünk: **szeresd felebarátodat és szeresd az Urat!** Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra van. Ha ez az egyetlen elintézetlen ügy - ez a legfőbb elintézetlen ügy - elintéződik, a többi is csendesen eligazodik. Eligazodnak a földi, anyagi dolgok is. Kálvin János azt mondta: *ha valaki át akar költözni egy idegen, de kedves országba, lassan, lassan úgy intézi a dolgát, hogy minden, amire szüksége van, átviszi oda; amire nincs szüksége, azt elosztogatja.* Megkezdted-e már ezt a nagy átköltözést a látható világból a láthatatlanba, az ideig valóból az örökkévalóba, a földiből a mennyibe? Kezd azzal, hogy felöltözd az új embert, a régit pedig elhagyod. Eligazítja az ember a dolgát másokkal is. Elintézi az ember önmagával a dolgát, hallgatja azt a csendes hívogatást, amellyel a Jó Pásztor összehívja a maga nyáját, s a szíve azt dobogja: megyek, Uram! Így lesz egy élet valóban a Krisztusban elrejtett élet, és így lesznek az elintézetlen ügyek jól és végleg lezárt ügyekké.

„Az odafenn valókkal törődjétek ne a földiekkel. Mert meghaltatok és a ti életek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Mikor a Krisztus, ami életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.” (Kol 3,2-4) Adja Isten, hogy így legyen.

Kovács Tamás

MIÉRT ?

REFORMÁTUS IFJÚSÁGI KONFERENCIA BÁBOLNÁN

Miért nélkülözhetetlen a család, a házasság, miért fontos Isten? Mit jelent ez a hármaskötet a XXI. században a Nagybetűs Életbe induló ifjú embereknek? – ezekre a kérdésekre kerestük a választ a Tatai Református Egyházmegye fiataljaival 2010. május 29-én.

A megoldáshoz vezető gondolatokat **Molnár-Varga Péter** nagytiszteletű úr és három másik, ugyancsak varázslatos előadó hozta a közönség elé.

Gyülekezetünk lelkipásztora a konferenciát megnyitó áhítatban arra mutatót rá, hogy Isten Igéje arra hív minket, hogy *legyünk áldássá* önmagunk és a környező világ, a közösség számára, mely családként, hazaként befogad minket a mennyei Atya megtartó kegyelmétől és szeretetétől körülölelve.

Bátki Dávid Géza etei lelkész, nagytiszteletű úr a *családról*, a nagycsalád megtartó erejéről mesélt, és arról, hogyan segíti a bennünk élő hit az építő együttélést, a szeretetközösséget. A tizenéves korosztálytól talán még messze álló, a családalapításra buzdító témáját remek humorral tette élvezetessé és átélhetővé.

Milen Erzsébet, kárpátaljai születésű pedagógus a Felvidékről, a rimaszombati Református Gimnáziumból érkezett. A *hazáról* mint térképre rajzolt országokon felül álló, örökké megmaradó lelki közösségről beszélt meghatározó, határon túli gyerekektől, tanítványaitól származó üzenetekkel. A magyarság hitbeli és nyelvi-kulturális egységét szívbe markoló képből úgy fejezte ki, hogy a mostani Magyarország nem idegenekkel, hanem magyarokkal van körülvéve, akik „körbeimádkozzák a hazát”.

Istenről és a szent kötelekekről beszélt **Bölcsföldi András**, a budapesti Református Egyetem Hittudományi Karának spirituálisja. A kötődések Isten és ember, ember és ember egymáshoz való viszonyában létfontosságúak, jórészt ezeken keresztül definiálhatjuk helyünket a világban. Az előadó vidám, játékos feladatokkal tette interaktívá előadását, mondandójának személyes hangot adott a sok elmesélt személyes történet, vidám kép.

A kisebbeket játszótérre várta Molnár-Varga Szilvia nagytiszteletű asszony jóvoltából, és az előadások között lehetőség nyílt a tapasztalatcserére, ismerkedésre. A rendezvényt a bábolnai Cseperedők Néptáncsoport által igazgatott táncszínház zárta a Rojtos Zenekar talpalávalójára. A zene, a közös tánc, s az általa és a napközbeni szép élmények hatására kialakult vidám hangulat szépen zárta az együtt töltött napot.

Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével Máté László esperes úr és az egyházmegye lelkesi karának több tagja is.

Gyülekezetünk nagy lelkesedéssel, jelentős anyagi áldozattal és sok önkéntes munkájával készült erre a napra, várta megyénk ifjúságát a közösségbe. Sajnáljuk, hogy a várt tömeg helyett csak 4-5 gyülekezet hozta el fiatal tagjait, hogy az együttlést, a közös tanulás és élmények egyházeépítő erejét ebben a sokat eldöntő életkorban megtapasztalhassák.

A nap fő üzenetét megfogalmazó igével köszönjük minden támogatónak, hogy együtt tölthettük ezt a szép napot:

„Nagy néppé teszlek, és megáldalak, nagygyá teszem nevedet, és áldás lesz szel.”

Faragóné dr. Novadovszky Nóra
Bana-Bábolnai gyülekezet kántora

ADOMÁNYGYŰJTÉS

A Pápai Református Kollégium Dadi Általános Iskolája ezúton kéri mindazon szülőket és támogatókat, akiknek fontos gyermekeink minél szebb környezetének kialakítása, hogy pénzádományokkal járuljanak hozzá az **iskola udvari játékeinak felújításához.**

Adományait alapítványunknak (adószáma: 18601723-1-11) vagy közvetlenül iskolánknak fizethetik be. Támogató segítségüket hálás köszönettel fogadjuk.

Eddig beérkezett adományok:

A 2009/2010-es tanév 8. osztályától
10 000 Ft

Névtelen adományozóinktól 10 000 Ft

Bakiné Takács Irén
tagintézmény vezető

REND

PÁPA

VÁRKERT

Református

Egyházi Napok

Dunántúl

2010. 06. 25-27.

NAPKÖZI TÁBOROK

HEIDELBERGI
KÁTÉ

Hittanos tábor Ácson

Nagyigmándi kerti parti

Hallod?
Ördög bújta,
Vigyáznod kell!
Számadás jön,
Közel a vég.
Képmutató megbánásnak
Értelme nincs.
Kénkő folyik,
Ahová mész.
Intettelek-mentettelek,
Ellökted a segítő kézt.
Veled bíz én
Nem mehetek.
Várnak rám
Az igaz szívek.
Lelkem nekik
Tovább adom.
Ingyért kaptam,
Könnyen adom

Ma találkoztam az Ördöggel
Javasoltam, hogy igazgassa dolgát
Nem tesz nekem jót akkor sem, ha kérem
Nem igazgassa elcsúfított portám

Pedig könnyíthetne lelki terhén
Ha nem hát cipelje tovább az orrán
Hiszen szembe nézni nem tud kutyául sem
Figyelje hát lábait hova lép az ocsmány

Tatai Ferenc Ete.

25. KÉRDÉS: Mivel Isten lényegében csak egy, miért beszélsz háromról: Atyáról, Fiúról, Szentlélekről?

Azért, mert Isten az ő Igéjében úgy jelentette ki magát, hogy ez a három egymástól megkülönböztetett személy az egy, valóságos, örök Isten.

26. KÉRDÉS: Mit hiszel, mikor ezt vallod: Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében?

Hiszem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus örökkévaló Atyja, aki a mennyet és a földet, minden benne levőkkel együtt semmiből teremtette, és azokat örökkévaló tanácsával és gondviselésével fenntartja és igazgatja: énnem az ő Fiáért, a Krisztusért Istenem és Atyám; ezért úgy bízom őbenne, hogy semmit sem kételkedem afelől, hogy mind testi, mind lelki szükségemre gondot visel, sőt még mindazt a rosszat is, amit e siralomvölgyben reám bocsát, javamra fordítja; mivel hogy ezt megcselekedheti mint mindenható Isten, s meg is akarja cselekedni mint hűséges Atya.

27. KÉRDÉS: Mi az Isten gondviselése?

Isten mindenható és mindenütt jelenvaló ereje mellyel a mennyet és a földet minden teremtménnyel együtt mintegy kézen tartja, és úgy igazgatja, hogy fa és fű, termékeny és terméketlen esztendőök, eső és aszály, az étel és ital, a jó egészség és betegség, a gazdagság és szegénység, szóval minden, nem véletlenül, hanem az ő atyai tanácsából és akaratából jön.

GYEREKSAROK

Izmael - egy gyermek, akinek szavát meghallotta Isten

Gyerekek! Most néhány hónapig olyan bibliai gyerekekkel találkozhattok a gyereksarok oldalon, akik valamilyen különleges dolog miatt belekerültek a Szentírás valamelyik fejezetébe. Érdemes elolvasnod a bibliai részeket a saját Szentírásodban is. Áldott olvasást és rejtvényfejtést kívánok!

Bizonyára tudjátok, mik azok a dolgok, amik nélkül az ember nem élhet sokáig. Igen, a levegő, a víz, élelem nélkül nem sokáig élénk. Aki volt már nagyon szomjas vagy nagyon éhes, az tudja,

milyen rossz dolog. A mai történetben egy kicsi fiúval ismerkedhetek meg, aki olyan helyzetbe került, amikor az éhséget és szomjúságot meg kellett tapasztalnia.

A Bibliában olvashatunk egy édesanyáról, akit Hágárnak hívtak. Így talán nem ismered, de úgy, hogy Ábrahám feleségének, Sárának volt a szolgálója, talán igen. Ott dolgozott szorgalmasan

Ábrahám házában, és egy gyermeket is szült Ábrahámnak. Izmaelnek nevezték. De Sára, mivel neki nem lehetett gyereke, irigykedett rá. Addig kérlelte a férjét, amíg az elküldte a háztól. Szegény lány egy korsó vízzel és némi élelemmel vágott neki a forró sivatagnak. Meddig volt elég az eleség és víz? Nem sokáig. A kicsi gyermek sírt a szomjúságtól

és Hágár nem tudott segíteni rajta. Letette egy bokor árnyékába és ő kissé távolabb leült. Nem bírta nézni, hogy szenved a fia. De nem könyörült meg rajta senki, nem látta a szenvedésüket, nem hallotta sírásukat senki? De igen!! A Biblia ezt mondja:”De Isten meghal-

lotta a fiú hangját...és

így kiáltott... Hágárnak: Ne félj, mert meghallotta Isten a fiú hangját ott, ahol van. Kelj föl, vedd a fiút, ...nagy népet támasztok belőle.

És megnyitotta Isten az asszony szemét, úgy, hogy meglátott egy forrást...megitatta a fiút...Isten pedig vele volt a fiúval.”

Milyen csodálatos lehetett, amikor Hágár meghallotta Isten szavát és megvitathatta végre kisfiát. Te

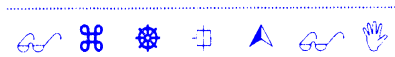
is boldog lehetsz, hiszen Isten téged is lát ott, ahol vagy és hall téged, amikor sírsz, nevelsz, imádkozol vagy éppen a Szentírást olvasod. Sokszor féltél már biztosan a sötétben, vagy egy-egy felmérés előtt, vagy úgy érezted, téged senki sem ért meg. Isten jobban ismer, mint bárki ezen

a világon, hiszen Ő teremtett. Neki bármit elmondhatsz és bátran engedelmeskedj szavának. Emlékezz Hágárra és Izmaelre, milyen kilátástalan helyzetben voltak, de Isten meglátta és megsegítette őket.

Gerecsei Judit

A	Á	B	C	D	E	É	F
G	H	I	J	K	L	M	N
O	Ó	Ö	Ő	P	R	S	T
U	Ü	X	Y	V	Z		

A fenti kódlap segítségével fejsd meg a jobbra található feladványokat!

ISTENTISZTELETEK

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császárvasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlöd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szakszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonysárkány a hónap második vas. 16.00

Bakonyszombathely a hónap első vas. 16.00

Hánta a hónap első vas. 11.00

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték Horváth Lilit, Tribolt Zsuzsannát, Bartos Ádámot, Sinoros-Szabó Brigittát, Sinoros-Szabó Renátát, Sinoros-Szabó Anettet
Eltemették: dr. Vízváry Dezsőné, Karsai Jánosné
Bana-Bábolna megkereszteltük: Hegyemei Mátét
eltemettük: Horváth Ferencet, Kálmán Istvánt
konfirmáltak: Simon Ádám, Tóth Anna Ágnes, Tóth Mátyás
Bokod: Végső búcsút vettünk Bohus Péternétől
Császárvasárnap: megkeresztelték Beke Maját
Házasságot kötött: Tólos Vince és Paksai Andrea
Urunkhoz tért: Paksai Istvánné; Erős József
Dad: Megkereszteltetett: Marton János Benedek, Kovács Gergő
Végső búcsút vettünk Nagy Istvánnétől
Kisbér: megkeresztelték Biri Vivient
Környe: megkeresztelték Fridrich Ritát, Laczó Mira Emiliát, Kriskó Ákost, Kriskó Fruzsínát, Tkalsits Elinát, Dani Pétert, Tunyogi Elina Zsuzsannát
Urunkhoz tért: Farkas Józsefné
Nagyigmánd: eltemették Urbán Gergely Bálintot és Polgár Ferencné
Oroszlány: megkeresztelték Tóth Viktória Nikolt
Urunkhoz tért Tóth Istvánné
Tárkány: megkeresztelték Szabó Bernadettet

REND-ES NYILATKOZATOK

Belátható időn belül módosítani kell az egyházi törvényt - mondta **Szászfalvi László**, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium egyházügyi, nemzetiségi és a civil kapcsolatokért felelős államtitkára szombaton Pápán, a Református Napok Dunántúl rendezvényen tartott fórumán.

Azt a célt tűztük magunk elé, hogy az év végére jussunk el addig, hogy az egyházakkal konszenzusra tudunk jutni; milyen irányban, hogyan és milyen keretek között lenne szükséges a 20 éves egyházi törvény felülvizsgálata. Az államtitkár elmondta, hogy a kormány szerint biztosítani kell az egyházi intézmények erősödését, a nyugodt stabilizálódást, s szerinte ebben meg is

indult a "jó szándékú kormányzati hozzáállás". Nem rátelepedve az egyházakra, hanem az akadályok megszüntetésével, a lehetőségek biztosításával igyekezzünk segíteni az intézmények fejlődését - mondta.

Márfi Gyula, veszprémi katolikus érsek rámutatott: az állam és az egyház viszonyában mindkét véglet kerülendő, de szerinte az is "teljes képtelenség", amikor azt mondják: a kettőnek semmi köze egymáshoz.

Steinbach József, dunántúli református püspök szerint az egyház nem azért van, hogy újabb terheket, határozatokat és elvárásokat rakjon az emberek vállá-

ra, hanem a nehéz, néha könyörtelen világban az egyház hirdesse a hitnek, az életnek, az örömeinek és a szeretetnek az evangéliumát.

Balog Zoltán, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkára szerint fontos tisztázni a kormányzásnak, hogy "mit is akarunk mi az egyházakkal kezdeni" Mint mondta: az állam oldaláról nézve az egyházi intézményekre nem elsősorban az egyházaknak van szükségük, hanem az államnak. Mert egyébként az állam lesz szegényebb - tette hozzá.

Hirado.hu

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császárvasárnap, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szakszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>

ISSN 1417 - 7641